

Uchwała nr 192/22
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 22 listopada 2022 r.

w sprawie skargi na Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094) oraz art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi Pana (XXX) z dnia 21 września 2022 r., dotyczącej działań Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie związanych z przygotowaniem zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 683 na odcinku od km 6+095,45 do 8+219,23 w miejscowości Wągradno i Uwieliny, gmina Prażmów, powiat piaseczyński”, postanawia się:

- 1) w zakresie zarzutu dotyczącego postępowania administracyjnego o wydanie pozwolenia wodnoprawnego uznać Sejmik Województwa Mazowieckiego za organ niewłaściwy i przekazać skargę do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 2) w zakresie pozostałych zarzutów uznać skargę za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

Uzasadnienie

Pan (XXX) (dalej: „Skarżący”) w skardze z dnia 21 września 2022 r. zarzuca Mazowieckiemu Zarządowi Województwa Mazowieckiego w Warszawie (dalej: „MZDW”) zaniebdania związane z przygotowaniem zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 683 na odcinku od km 6+095,45 do 8+219,23 w miejscowości Wągradno i Uwieliny, gmina Prażmów, powiat piaseczyński”. W szczególności braku konsultacji społecznych i uzgodnień z właścicielami nieruchomości znajdujących się przy wskazanej drodze oraz nieuwzględnienia działki Skarżącego w operacie wodnoprawnym dołączonym do wniosku o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego dla ww. inwestycji, co skutkowało odmową przyznania Skarżącemu prawa strony w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (dalej: „PGWWP”). Zdaniem Skarżącego dowodzi to nienależytego wykonywania zadań przez MZDW oraz naruszenia praworządności i interesów Skarżącego.

Ponadto, Skarżący wskazał, że w dniu 19 sierpnia 2022 r. wniósł w przedmiotowym zakresie skargę do MZDW, która zdaniem wnoszącego rozpatrzona została niezgodnie z przepisami prawa.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 1460), skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej: „Komisja”).

Z wyjaśnień Zarządu Województwa wynika, że zgłoszenia Skarżącego w powyższej sprawie nie zostały pozostawione bez odpowiedzi, a przyczyny nieuwzględnienia działek Skarżącego w operacie wodnoprawnym dotyczącym ww. zadania inwestycyjnego wyjaśniano kilkakrotnie. Na wniosek Skarżącego zorganizowano w siedzibie MZDW w dniu 18 sierpnia 2022 r. spotkanie z udziałem dyrektora MZDW oraz kierownika Wydziału Dokumentacji i Przygotowania Inwestycji, podczas którego Skarżący omówił swoje zastrzeżenia, a kierownik ww. Wydziału przedstawił wyjaśnienia MZDW w zakresie dotyczącym procedury złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego do PGWWP, pełnomocnictwa udzielonego projektantowi na złożenie przedmiotowego wniosku i opracowanie operatu wodnoprawnego, w którym określone zostały strony postępowania, a także rozwiązań projektowych zaplanowanych przy posesji Skarżącego i przyczyn nieuwzględnienia działek Skarżącego w operacie wodnoprawnym.

W dniu 31 sierpnia 2022 r., nawiązując do ww. spotkania wysłano do Skarżącego dwa pisma podpisane przez dyrektora MZDW, w których udzielono wyjaśnień w zakresie podnoszonych kwestii, w tym odniesiono się do wniosku złożonego w PGWWP i operatu wodnoprawnego, podstaw prawnych i zasad dotyczących przygotowania i realizacji inwestycji drogowych w zakresie dróg publicznych, zasad poszerzania pasów drogowych i odszkodowań przysługujących za przejęte nieruchomości lub ich części, a także do zarzutu nierównego traktowania obywateli.

Według wyjaśnień Zarządu Województwa, wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego zawierający operat wodnoprawny został przygotowany i złożony w PGWWP przez pełnomocnika MZDW (S.C. (XXX)), który ma doświadczenie w wykonaniu usług polegających na opracowaniu kompleksowej dokumentacji projektowej dla budowy drogi klasy min. G o długości min. 1.0 km. W operacie wyszczególniono stany prawne nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, z podaniem siedzib i adresów ich właścicieli, zgodnie z ewidencją gruntów i budynków – co podtrzymane zostało w pisemnym stanowisku S.C. (XXX). W przedmiotowym stanowisku wyjaśniono, że istniejący obecnie i przewidziany do likwidacji rów oraz przepust pod zjazdem na działkę Skarżącego znajduje się na działkach stanowiących pas drogi wojewódzkiej, a nie na działkach Skarżącego. Dlatego też Skarżący nie został wskazany w operacie wodnoprawnym jako strona postępowania (według art. 401 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne: „Stroną postępowania w sprawach dotyczących pozwoleń wodnoprawnych jest wnioskodawca oraz podmioty, na które będzie oddziaływać

zamierzone korzystanie z wód, lub podmioty znajdujące się w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonywania urządzeń wodnych.”). Wskazano również, że projekt rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 683 nie przewiduje budowy nowego rowu w miejscu istniejącego, ponieważ wody opadowe i roztopowe z drogi przejęte zostaną w system szczelnej kanalizacji deszczowej, a przed spływem wód z drogi na działki Skarżącego będzie chronił zaprojektowany krawężnik, wystający ponad jezdnię o około 12 cm. Dodatkowo projektant w celu uchronienia posesji Skarżącego przed zastoiskami wód napływających z terenów przyległych zaprojektował ściek betonowy, który nie jest urządzeniem wodnym (zgodnie z art. 16 pkt 65 lit. f ustawy – Prawo wodne urządzeniem wodnym są „wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych”, natomiast urządzeniem wodnym nie jest kanalizacja deszczowa).

Z wyjaśnień S.C. (XXX) wynika, że wykonanie wylotów oraz odprowadzanie wód opadowych i roztopowych nie będzie miało miejsca w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód działek Skarżącego. Odniesiono się również do uwagi Skarżącego o nieaktualnej mapie sytuacyjnej, na której nie są naniesione przyłącze wody i zbiornik na nieczystości, zlokalizowane na działce Skarżącego, co tłumaczono omyłką w ustawieniu parametrów wydruku mapy. Podkreślono, że zarówno zbiornik na nieczystości jak i przyłącze na działce Skarżącego pozostaną w tej samej lokalizacji, a wskazane elementy zagospodarowania terenu nie mają wpływu na postępowanie w sprawie pozwolenia wodnoprawnego.

Aktualnie w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego toczy się postępowanie administracyjne w PGWWP, w związku z powyższym podmiot ten jest właściwy do rozpatrzenia skargi w zakresie udziału Skarżącego w tym postępowaniu jako strony.

W zakresie zarzutu braku konsultacji i uzgodnień z mieszkańcami, wyjaśniono udzielono Skarżącemu pismem dyrektora MZDW z dnia 31 sierpnia 2022 r., w którym wskazano, że MZDW przewiduje przeprowadzanie konsultacji z mieszkańcami w wyjątkowych sytuacjach, w szczególności gdy planowany jest nowy przebieg drogi, bądź planowane są istotne zmiany w geometrii skrzyżowań, jak miało to miejsce np. w Sobikowie na terenie gminy Góra Kalwaria. Pismo zawierało informację, że w przypadku rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 683 w miejscowościach Wągorodno i Uwieliń planowane jest standardowe poszerzenie istniejącego pasa drogowego w celu podniesienia bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu (tj. pieszych i rowerzystów), a w związku z równomierną zabudową po obu stronach drogi, poszerzenie pasa drogowego na większości projektowanego odcinka wykonano osiowo, wskutek czego dodatkowe zajęcie działek przyległych nastąpi obustronnie, aby nie powodować niepotrzebnych konfliktów społecznych.

Przedmiotowe pismo zawierało również informację, że wspomniana inwestycja realizowana jest w oparciu o przepisy ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tzw. specustawy drogowej), w związku z czym inwestor określa we wniosku o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (ZRID) m.in. nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, a także nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone. W piśmie wyjaśniono, jakimi zasadami kieruje się inwestor planując powyższe działania oraz poinformowano, że za nieruchomości lub ich części zajęte pod drogę wypłacone zostanie odszkodowanie obejmujące wszystkie naniesienia (ogrodzenia, infrastruktura techniczna, obiekty budowlane, roślinność) istniejące w dniu wydania decyzji ZRID.

Odnosząc się do zarzutu sformułowanej w skardze z dnia 21 września 2022 r. i dotyczącej informacji o zasadach wywłaszczenia/odszkodowania, wskazać należy, że jeżeli w księdze wieczystej działki, która jest przedmiotem wywłaszczenia, figuruje w dziale IV, dotyczącym wpisów hipotecznych, ustanowiona aktualna hipoteka, to odszkodowanie w należnych częściach zostaje przeznaczone na poczet jej spłaty (art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych). W przypadku, gdy umowa kredytowa jest nieważna i wskazana hipoteka wygasła, należy ją wykreślić z księgi wieczystej, bądź dokonać wpisu o wspomnianym wyroku, by uniknąć sytuacji, w której część odszkodowania zostanie przeznaczona na jej spłatę.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego postępowania administracyjnego toczącego się przed

PGWWP o wydanie pozwolenia wodnoprawnego i nie uwzględnienia w nim Skarżącego jako strony należy wskazać, iż Sejmik nie posiada kompetencji w tym zakresie. W związku z tym zasadne jest przekazanie skargi do PGWWP.

Natomiast przedstawiona powyżej argumentacja w pozostałym zakresie uzasadnia prawidłowość działań MZDW w opisanej sprawie, w związku z tym Komisja rekomenduje Sejmikowi rozpatrzenie skargi zgodnie z § 1 uchwały.

Sejmik Województwa Mazowieckiego po rozpatrzeniu skargi, przychylając się do stanowiska Komisji, postanowił jak w § 1 uchwały.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.